GAZET'A TRANSILVANIEI.

„Gazet'a" ese de 2 ori; Joi'a si Duminec'a, Fói'a, candu concedu ajutóriale. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl., pe 1/4 3 fl. v. a. Tieri estene 12 fl. v. a. pe unu anu séu 2 1/2 galbini mon, sunatória.

Anulu XL.

Se prenumera la postele c. si r., si pe la DD. corespondenti.— Pertru serie 6 cruceri v. a. Tacs'a timbrala à 30 cr. val. austr. de fia-care publicare,

Nr. 1. **Brasiovu 16|4 Ianuariu** **1877.**

In caus'a nóstra.

Portarea cea pacifica, seriósa si démna a fruntasiloru poporului nostru si chiaru a acestuia, positiunea strictu defensiva luata si observata cu rigóre de aparatorii lui, este cu totulu nesuferita in ochii impilatoriloru. Suntu mai bine de ani doisprediece, de candu se facura diverse incercari la epoce diverse, spre a seduce pe unele parti a le lui din calea cumpetului. Attentate spre a'lu desbina si a'lu desface in atomi, inca nu au lipsitu nici-odata; déra cele mai periculóse tentatiuni au venitu asupra nóstra in timpuri precum suntu si aceste, de crisa suprema. Ve mai aduceti aminte de conversatiunea cea memorabile de inainte cu siese ani: „Pe terenulu religiosu suntu nu numai desbinati, ci invrasmasiti cumu se cade; remane cá se fia sfasiiati si pe terenulu nationalu-politicu. Inceputu bunu s'a facutu, si continuarea ne costa numai bagatel'a de nóue mii florini".

In acele timpuri, mari rele ni s'au facutu, déra scopulu ferbinte doritu totu nu s'au ajunsu. Se cerea, se mai ceru si astadi argumente, probe (dovedi) autentice, ca acestu poporu nu ar' fi matoru pentru libertate, prin urmare neci pentru drepturi constitutionali si cu atatu mai pucinu pentru cele nationali, ci ca trebue se i se dea „educatiune" speciale, prin „mana libera", adeca prin mana de feru. Nepotendu-se da probele cerute, recursera la arm'a calumniei, care mai alesu de unu anu incóce se manuesce cu perseverantia si cerbicía desperata. In fine incepura a simula frica de barbari'a, de selbat'a, de vendett'a romanésca. Spre acestu scopu ei inventara conventicule secrete, conspiratiuni, comploturi, alergaturi la Romani'a si la Russi'a, in fine tradare de patria. Press'a loru dà semnalulu, cá la comanda, cá dupa vreo parola de di, séu cumu se numesce lozinca. Ací trebue se fia unu programu comunu, in sensulu caruia operédia toti. Cu acelu programu in mana, densii au conspiratu de nou asupra romaniloru.

Este si óresi-care methodu in acésta furóre, ca-ci abiea incéta unulu, candu si incepe unu alu doilea séu alu diecelea; inse nici-odata cá in anulu acesta ce trecù. Anulu intregu avuramu a face necurmatu cu denuntianti si spioni, in Clusiu, in Blasiu, Alb'a-Iuli'a, Brasiovu, Turd'a, Dev'a, muntii apuseni, Fagarasiu, Budapest'a, apele minerali, Bucuresci, scurtu, preste totu. Diarialoru dela Clusiu li se intentara processe de pressa, déra acésta nu folosí nimicu facia cu cele din Ungari'a. Noi din parte-ne inca amu semnalatu in cursulu verei si pana in dilele trecute cateva infamii de acele; 'si scotu inse capetele cá si hidr'a si cá Medus'a cu peru de sierpi; ei siuiera si sisseie cá si aspidele. Nu vedu nimicu, nu audu nimicu reu din partea romaniloru, cu tóte aceste sierpii siuiera, cá si cum s'ar' teme se nu li se sfarme capetele veninóse. Unu bunu psichologu, unu ageru cunoscatoriu de ómeni ar' sta se jure, ca acésta persecutiune permanenta asupra romaniloru este puru si simplu efectulu muscarei de consciintia, care se simte incarcata de crime cumplite, de fratricidiu cá alu lui Cain.

Se pare, ca in momentele de facia rolulu denuntiarei ajunse cá se-lu jóce si execute cei din stang'a estrema, adeca anti-austriacii, rosii. Aceia, excentrici, precum suntu in tóte, asia si facia cu romanii se lasa a fi portati pe aripele fautasiei loru. Ei 'si fundara unu nou diariu titulatu „Közvélemény" (Opiniune publica), sub redactiunea deputatului Bela Lukács din Transilvani'a, apoi indata in nr. de proba din 24 Decembre a. tr. detera natiunei maghiare cá gratulatiune de Craciunu unele sciri din Transilvani'a, pe care noi le reproducemu in urmatóriele: Dela Transilvani'a suntemu informati despre lucruri fórte serióse. Valachii de acolo manifesta ura mare asupra maghiariloru, déra mai multu asupra classei proprietariloru. Dintre proprietarii, cari locuescu respanditi pe la sate, fórte multi se simtu nesiguri intre tieranii romani si s'au mutatu pe la cetati. Mai multi au esitu in Ungari'a. Celu, care cunósce rebeliunea lui Hori'a si evenimentele din a. 1848 cate au decursu in Transilvani'a, va precepe bine, ca classea proprietariloru maghiari din Ardealu va fi invetiatu minte din sangerósele esperimente si ca nu póte se astepte, cá se-lu mai ajunga vreo catastrofa nóua. Póte fi, ca amar'a esperientia din trecutu adauge multu, cá pe langa unele simptome, care se arata in presentu, fric'a proprietariloru maghiari se crésca si mai tare si se 'si faca spaima de fantome (rémképek); de alta parte inse este adeveratu, ca se afla ómeni, cari agitédia (turbura, irrita) pe valachii din Ardealu; este adeveratu, ca agitatiunile se manifesta prin diverse amenintiari. Acesti agitatori (ezek a bujtogatok) esplica armarea Russiei si a Romaniei in sensulu acela, cá ur'a si antipathi'a in contra maghiariloru si a ideei de statu maghiaru se o faca si mai intensiva la poporulu romanescu, care nu scie se distinga, si pe care s'au dedatu a-lu agita cu aceea, cá se astepte ajutoriu dela muscali si dela Bucuresci in contra maghiariloru. Situatiunea din Transilvani'a merita cea mai seriósa atentiune; de aceea noi (adeca revolutionarii ungureni) atragemu atentiunea guberniului, cá se privighiadie si se prevédia acuma, pana candu calamitatea nu este asia mare si periculu inca nu este. Privighiare apriga si mesuri energióse luandu-se acuma, suntemu convinsi, ca voru poté sugruma periculului in embrione".

Acésta denuntiatiune perfida a partitei revolutionarie fù innoita in nr. din 1 Ianuariu, apoi reprodusa prin unu mare numeru de diaria, dintre care cateva detera denuntiantiloru tóta dreptatea. Numai „Tageblatt" din Sibiiu reflectà, ca ei inca se afla la unu locu cu romanii, in comunicatiune de tóte dilele, déra din tóte cate spune „Közvélemény" nu vedu si nu sciu nimicu. Altele din contra, precum este cea armenésca din Clusiu, scrisa ungaresce, se lauda catu le iè gur'a, ca numai se cutedie valachii a se mai scolá vreodata asupra maghiariloru, ca-ci acestia au se-i estermine intr'o singura dí! Meei, da ce mai coragiu! „Laudate gura, ca écca pumnulu", respunde romanulu la guralivi de acestia.

Déra se lasamu humoristic'a in cestiuni atatu de grave, si in acésta situatiune politica a patriei si a nóstra, pe care denuntiantii si spionii de professiune voiescu a o presenta publicului européanu cá periclitata prin poporulu romanescu, se ne mai intrebamu odata pe noi insine, déca mai merita acei agitatori, cá se ne mai ocupamu de ei, séu se o rumpemu cu densii odata pentru totu-deauna, cá si cumu nici nu ar' esiste. Candu cugeti la scumpulu timpu ce'lu perdemu intru apararea de muscaturile loru, 'ti vine se'i inchini aceluia, carui servescu ei si se nu te mai ocupi in veci de misieliile loru; indata inse ce reflectamu la impregiurarea, ca minciunile si calumniile loru suntu citite si gustate cu multa placere in regiunile superiori, nu mai potemu hesita nimicu in decisiunea nóstra, si sententi'a lui Göthe ne stà de inainte: Minciunile se repetu neincetatu, de aceea trebue se repetimu si adeverulu necurmatu. Si cumu nu? candu agentii provocatori platiti se incérca se provóce repetirea cunoscutului cantecu romanescu din seculului trecutu in jargonulu ardelenescu: Hori'a bé la fagadau, domnii fugu far' de hinteu. Hori'a siede pe butuci, domnii fugu far' de papuci etc.

Agitatorii (bujtogatok), ori candu se incaiera de noi, ne plesnescu in facia, ca professamu si astadi totu ideile nóstre din anii 1848 si 1863/4. Nimicu mai adeveratu de catu acésta assertiune; nimicu inse mai falsu, decatu acele fantasii, pe care le substitue acei agitatori ideiloru nóstre.

In catu pentru relatiunile nóstre catra popórale conlocuitórie in Transilvani'a, nu mai departe, chiaru in lun'a trecuta, dechiararamu susu si tare, ca noi nu venimu se ne certamu cu ele; noi luptamu numai contra demagogiloru, amagitori de popóra, tirani mici, cari falsifica institutiuni si legi, se incórda se impedece civilisatiunea cea adeverata, se omóre libertatea, se incérca se estermine límb'a nóstra nationale, prin urmare pre noi insine. Relative la proprietarii de mosii, chiaru si in vér'a trecuta amu invitatu cu numele pe cativa magnati, cá se arunce densii la midiulocu auctoritatea si patriotismulu loru, spre a infrunta si infrena pe demagogii agitatori ce semena ura si resbunare intre diversele classe ale locuitoriloru; éra mai de curundu le-amu spusu, ca nu se póte altumentrea, trebue se domine solidaritate intre proprietariulu mare si intre cei mici; ca-ci acei mari, cari se incérca se inghitia pe cei mici (de es. prin processe urbariali), -si taia singuri arborele de sub pitióre.

Scimu si noi, amu si reflectatu alta-data, ca de ani cincidieci incóce nobilimea de cateva-ori fugise dela sate pe la cetati cu familiile loru; déra pe atunci ei sciá fórte bine pentru ce fugu: éra astadi, pentru ce se'i mustre consciinti'a? De cumva 'i mustra si astadi, romanii suntu de vina? Se temu tare de muscali? Apoi déra pentru ce sufere pe press'a loru, cá se irrite, se intiepe, se musce, se inversiune pe „ursulu dela nordu?" Fórte bine a disu dn. Jos. Zeyk mai deunadi in „Kelet", ca press'a maghiara se mai afla inca totu numai in etatea copilariei.

Demagogii 'si renegatii se involbura, -si aduna totu restulu coragiului, inpintena pe gubernu, cá se iè mesuri terroristice in contra poporului romanescu, „se-lu estermine intr'o singura di, cum vré „M. Polgár", buna-óra cumu s'au incercatu pasialii turcesci in Bulgari'a. Se afle acei poltroni érasi odata pentru totu-deauna, ca poporulu romanescu -si bate jocu de amerintiarile loru, nu duce frica de nici-o mesura terroristica, din contra, tóte mesurele terroristice le iè de aceea ce suntu ele in adeveru: documente ale desperatiunei agressoriloru.

Observati numai, cumu acesti ómeni perfidi se prindu pe sinesi in cursele aruncate altora. Ei dicu:

Vlachii suntu fórte neindestulati cu sórtea loru presenta, de aceea se ocupa cu planuri de revolutiune si astépta ajutoriu dela muscali si dela Romani'a". Asia? Déra cati maghiari suntu astadi indestulati cu sórtea loru? Nici 10%. Filippicele vehemente din „Pesti Napló", „Ebredés" si mai multe altele confirma pe de plinu assertiunea nóstra. Proprietarii? Suntu ruinati, dice „Ébredés" cu totu dreptulu. Ve mai invitamu de nou, cá se intrebati cate una miie de secui pe fia-care di, si veti lua dela ei respunsuri in adeveru desperate: „Se viia ori-cine, némtiu, muscalu, vlachu, turcu, tataru, ca mai reu nu ne póte merge". Asia vorbescu secuii in gur'a mare, si multi din ei lauda absolutismulu austriacu. Apoi déra ce asteptati voi dela romani? Cá se ve sarute vérg'a de feru? Amaru ve insielati.

Ide'a statului ungurescu? Déra acea idea pe care vi-o faceti despre unu statu ungurescu, asia cumu si-lu fantasédia ei, este falsa de susu pana diosu, de aceea ea nici ca se va realisa in eternu. Cu totulu alt'a este ide'a cea justa si salvatória a statului ungurescu; éra pentru cá se o cunósca si ei, le damu consiliulu patrioticu si leale, cá se mérga cateva luni de dile in prelegeri la baronulu Helfert in Vien'a.

Brasiovu 3/15 Ianuariu 1877.)

Anulu vechiu l'amu inchiatu si in anulu nou amu intratu. Ne aflamu deci intru'nu punctu de tempu, care cere nu numai dela individu, ci si dela unu poporu consciu de ceea ce este si ce vré se fia, cá se-si revéda socotelele anului espiratu, se-si faca bilantiulu intre habet si debet, pentru cá se fia in curatu cu ceea ce are si ce-i lipsesce, ce are se dé si ce se capete, se scia ce duce cu sine preste pragulu anului nou. Standu lucrulu asiá, se aruncamu si noi o fugitiva reprivire preste ravasiulu anului 1876, cá se vedemu cu ce reminiscentie si sub ce auspicie intra poporulu romanu de dincóce de Buceciu si Retezatu in anulu 1877.

Intregu anulu espiratu l'amu petrecutu sub aripele parintesci ale unni guvernu, care, pre langa aceea ca e maghiaru si constitutionalu, mai este inca si liberalu. Socotél'a ce avemu se presentamu noi acestui guvernu la schimbarea anului este in sine simpla, inse cu tóte aceste asiá de grava, incatu nici tirani'a cea mai crassa n'ar poté se capete dela unu poporu o socotéla mai grava. Noi i-amu datu lui totu fructulu osteneleloru nóstre, i-amu platitu dare de casa, dare pamentu, dare de capu, dare de castigu personalu, dare pentru respirarea aerului si calcarea pamentului, i-amu datu mii de bratie armate, flamandi si goli ne-amu lassatu, numai cá se-i damu lui panea de tóte dilele si elu in schimbu pentru tóte aceste nu numai ca nu ne-a datu nice catu e negru sub unghia, ci prin legi si fermanuri s'a incercatu si se incérca a ne despoiá pana si de dreptulu de a fi si de trai cá romani.

Va se dica, socotel'a este, precum amu disu si mai susu, catu se póte de simpla; ea nu contiene alt'a, decatu aceea, ca amu datu si érasi amu datu, fora se fi primitu vr'o rebonificare; inse chiaru pentru aceea este totu-odata si grava, deórace guvernamentulu maghiaru, chiaru si de ar mai trai nu unu deceniu, catu a traitu, ci unu seculu intregu, totusi nu va fi in stare se-si refuiésca socotel'a ce o are cu noi. Prin urmare nice nu potemu avé sperantia de a capetá vr'odata inapoi pe cale amicale, ceea ce amu datu ungurului, inse avemu garantia in poterile nóstre de viétia, ca atunci, candu va veni la impartiéla mostenirea ungurésca, noi vomu fi cei de antai, cari cu ajutoriulu dreptatii si alu adeverului vomu scóte din massa partea ce ni se cuvine.

Nu suntemu nice pessimisti, nice poltroni mici la sufletu, cá se nu asteptamu cu securitate di-u'a refuirei socoteleloru. Si se póte intemplá, cá ea se sosésca mai inainte de asteptarea nóstra, inse nu si mai inainte de pregatirea nóstra. Orizontulu politicu alu Europei este asiá de greu incarcatu de nori de furtuna, incatu de astadi pana mane nu se scie, déca nu voru incepe fulgerile si tunetele armeloru de focu se descarce tempestatea de gloantie asupra campieloru Europei orientali. Dela resultatele unei asemeni tempestati va depinde multu si sórtea nóstra viitória, inse mai multu decatu dela aceea depinde ea in prim'a linia dela noi insine, dela perserveranti'a nóstra in lupt'a de esistintia de astadi si dela resolutiunea si abnegatiunea nóstra in lupt'a decidietória de mane.

Dupa acestu preludiu inchiamu de asta-data aceste ronduri cu speranti'a, ca in curendu ni se va da ocasiune de a vorbí si mai lemuritu la acestu obiectu, ca-ci desí reminiscintiele trecutului suntu dorerόse pentru noi, totusi auspiciele sub, cari intramu in anulu nou si mergemu spre venitoriu, suntu animatórie, suntu pline de cele mai frumóse sperantie. Poftimu deci cetitoriloru nostri si preste totu poporului romanu unu anu nou fericitu si unu venitoriu stralucitu!

— Cestiunea bancei nationale nu voiesce inca a se resólve. Unele diurnale maghiare voiescu inse a scí, ca resólverea are se urmeze in dilele prossime, deórace guvernulu austriacu ar' fi presentatu deja Domnitoriului respunsulu seu la memorandulu ungurescu, si ca prin urmare Domnitoriulu avendu in mana ultimatele ambeloru parti, va poté a se pronunciá fora malta amanare pre partea unguriloru séu a nemtiloru sei.

— Conferinti'a din Constantinopole pare a fi ajunsu de insulta si de comedia. Este dejá o luna de dile de candu totu conferéza si reguléza si cu tóte aceste ea nu póte se arete inca nice unu resultatu. De nenumerate-ori amu avutu ocasiune de a inregistra in colónele acestei foi, ca delegatii Europei au dechiaratu a remané neclintiti pre langa propunerile loru si a nu mai face Portii otomane nice o concessiune, inse totu de atatea ori amu aflatu, ca acele dechiaratiuni au fostu numai vorbe de copii, deórace delegatii Europei nu numai ca au mai facutu dupa aceea destule concessiuni Turciei, ci ei au ajunsu, se dice, pana a renunciá la tóte propunerile loru si la cererea guvernului turcescu a luá in discussiune not'a de reforme a lui Andrássy. Despre siedinti'a conferintiei, tienuta in 10 l. c. se dice érasi, ca turcii persistu pre langa respingerea programei conferintiei si anume a puncteloru relative la instituirea unei comissiuni internationale si a modului de numire alu guvernatoriloru in provintiele rescolate. Totu-odata se spune inse, ca representantele Germaniei ar fi dechiaratu in conferintia, ca elu nu póte se mai faca concessiuni ulteriόre si ca in urm'a acestei dechiaratiuni conferinti'a ar fi decisu, a face Portii in siedinti'a dela 3/15 Januariu o ultima comunicare, care va contiené resumatulu definitivu alu intentiuniloru poteriloru. Ei voru cere apoi unu respunsu categoricu pentru siedinti'a urmatória si déca voru recunósce, ca intielegerea e preste potintia, atunci ei voru plecá.

— Facia de protestulu guvernului, relativu la articlii 1, 7 si 8 din constitutiunea turcésca, guvernulu turcescu a decretatu a da Romaniei o interpretatiune officiale a acestoru articli, care are se delature ori-ce ingrigire a guvernului romanu despre referintiele de dreptu publicu ale Romaniei facia de Turci'a. Prin acésta satisfactiune crede Pórt'a otomana a complaná unu incidentu neplacutu pentru dins'a. — Asiá crede guvernulu turcescu, inse noi suntemu securi, ca guvernulu romanu nu se va multiumi cu atata, ci va cere o satisfactiune in reportu cu atentatulu ce s'a facutu asupra dreptuniloru si a demnitatii Romaniei si a Domnitoriului ei.

— O corespondintia din Chisienevu dice, ca in cancelari'a siefului de statu maioru de acolo se pregatescu nisce circularie, prin cari se notifica comandantiloru de trupe, ca in curendu armat'a rusésca are se intre intr'o tiéra, ce sta in relatiuni de amicitia cu Russi'a care trebue se fia crutiata si onorata cá tiér'a propria. Pentru celu mai micu delictu facia de onorea, averea si persón'a locuitoriloru din acea tiéra se prescriu pedepsele cele mai aspre. — Care este acea tiéra straina, nu se spune, pentru acea lumea presupune ca este Romani'a, inse credemu, ca póte se fia si Austro-Ungari'a, deórace este astadi mai amica Russiei, de cum este Romani'a.

— La trecerea prin Triestu a deputatiunei studentiloru maghiari, care duce sabi'a de onóre lui Cherim-pasi'a, s'a inscenatu acolo o demonstratiune anti-maghiaru-turcésca, care erá se degenereze intr'o revolta formale. In momentulu candu deputatiunea s'a imbarcatu pe naia s'au ivitu vr'o 200 de sute slavi si italiani, cari incepura a aruncá asupra deputatiloru de pre naia cu pomerantie putrede si cu oue clocite strigundu „morte ai barbari!" Déca comandantele naiei nu se retrageá cu nai'a in sinulu marei, de buna sama demonstratiunea luá dimensiuni mari.

Blasiu in Decembre 1876.

Pre aici au cetitu ómenii cu placere datele corecte despre activitatea prea bunului nostru Archipastoriu in restempu de 8 ani, ce dn. „Veridicus" benevoli a-le aduce la cunoscenti'a publicului in diariulu D. vóstre.

Domnulu „Veridicus" a tractatu cestiunile in modu de totu generale si pre scurtu. Un'a cu deosebire — cestiunea instructiunei — abia o atinse.

Deci fia-mi liertatu a adauge ceva despre activitatea respectivului Archipastoriu in privinti'a scolaria.

Escelenti'a Sa, sciendu bene, ca instructiunea in tempulu nostru este una conditiune de viétia nationale, si-a indreptatu tóta atentiunea asupr'a regularei ei, indata dupa primirea guvernului archidiecesanu. Intre multele ordinatiuni si instructiuni privitórie la instructiune nu potemu trece cu vederea intentiunea cea nobile a Escel. Sale intru regularea instructiunei la institutele de invetiamentu dein locu, amentita de D. „Veridicus" pre scurtu in p. 7 A)

Credia cene, ce va vré, ace'a e fapta, ca Blasiulu prein institutele sale de invetiamentu a ocupatu totu de-a-un'a unu locu insemnatu in vieti'a natiunale a Romaniloru.

Inse in tempii mai recenti incepú a scadé dein reputatiunea sa! Si acést'a numai dein causa, ca oficiulu de profesore devenise la unii numai unu midilocu de a poté contrage casatorie mai avantagióse, si a castigá parochii ori protopopiate mai grasutie, in catu aceste suntu posibili la noi. Si nece nu-i mirare, ca-ce, dieu, cari ómeni ai poté aflá, cari pre lenga unu salariu de 300—400 fl. se se resolvésca a-si desecá poterile corporali si spirituali ocupandu-se cu instructiunea. Cene se si aiba gustu a-si sacrifica vieti'a museloru, candu prevede siguru, ca famili'a sa in respectu materiale va fi redusa cu tempu la sapa de lemnu?

Déca e dreptu, ca profesorii buni se facu in scola, atunci procedur'a amentita era periculósa; ea aveá se ruineze instructiunea la institutele nóstre mai curundu séu mai tardiu, inse siguru.

Inse prea bunulu nostru Archipastoriu a observatu, unde jace funtan'a reului, si a midilocitu se desece, a dispusu, se se reguleze instructiunea la institutele nóstre de invetiamentu dein locu. —

In urm'a acesteia s'a formulatu asia numitulu „Regulamentu alu afaceriloru institutiunei publice la institutele de invetiamentu gr. cath. archidiecesane dein Blasiu, si alu aplicarei fondului de insitutiune asia numitu alu basilitiloru" publicatu in 16/4 Novembre 1872 sub Nr. 2703.

Acestu regulamentu consta dein 22 §, si fiendu cá pana acumu nu e cunoscutu publicului romanu, lasu, se urmeze aci unu estrasu scurtu dein elu, mai cu séma in catu privesce regularea institutiunei locali:

A. Regularea afaceriloru institutiunei.

§ 3—4 incl. prescriu modulu, cumu e a se imparti venitulu dein fundatiunea basilitana pre diversele institute de invetiamentu dein locu.

§ 4. Institutiunea in fia-care institutu de invetiamentu o conduce Directorele cu profesorii respectivi.

§ 5. Directore potu fi: vre-unulu deintre canonici ori deintre profesorii respectivi. Directorii se denumescu de ordinariatulu metropolitanu.

§ 6. La catedrele profesoresci dela tóte institutele se voru aplicá profesori ordinari, censurati si aprobati dé comisiunea censuratoria locale, cari si cá atari au se servésca unu anu de proba, de nu cumu-va au servitu mai inainte cá suplenti. Dupa anulu de proba profesorii ordinari se denumescu; se intarescu si provedu cá atari cu decretu de ordinariatulu metropolitanu.

Numai in lips'a de profesori ordenari se voru aplicá profesori suplenti.

Conditiunile de a potè fi ceneva denumitu de profesore suplente suntu: a) Cá respectivulu se fia depusu esamenulu de maturitate la vre-una gimnasiu publicu, b) se fia absolvatu studiale teologice in vre-una facultate teologica, ori cursulu pedagogicu in vre-unu institutu pedagogicu mai inaltu.

Profesorii suplenti inca se denumescu de-Ordinariatu dupa ascultarea opiniunei directorelui.

§ 7. Profesorii potu fi: ordenari, suplenti si estraordinari.

1. Profesorii potu fi:

a) Monachii basilitani profesi, censurati si aprobati de comisiunea censuratoria locale.

b) Individi dein clerulu seculariu cualificati. La scolele normali se potu aplica si individi seculari. Si acestia suntu obligati a depune censur'a inaintea comisiunei locali, si numai dupa aprobarea aceteia voru fi denumiti de ordenari. (§ 6,)

2. Profesori suplenti potu fi celi ce posiedu cualificatiunile prescrise in § 6. Acestia inse suntu obligati, cá in restempu de 3 ani dela denumire se depuna censur'a pescrisa, la dein contra se voru dimitte.

3. Profesori estraordenari se denumescu la obiectele estraordinarie aceli individi, cari producu atestate; ca cunoscu bene artea respectiva. Eli se aplica la inceputu numai in modu provisoriu, éra dupa ce dau probe de capacitate si activitate, se denumescu definitivi.

Cu privire la profesorii ce eráu in functiune pre tempulu, candu s'a compusu regulamentulu, s'a statoritu: se fia considerati de ordinari toti acelia, cari au avutu 6 ani de servitiu, si in acestu tempu au datu probe de cualificatiune, si si-au implenitu misiunea cu accuratetia.

§ 8. Profesorii ordinari voru remané in oficiu „de una parte pana candu cu receruta acuratetia voru corespunde oficialoru sale, de alta parte, pana candu vre una alta recerentia urgenta a Archidiecesei nu va pofti aplicarea loru la alte oficia archidiecesane.“ Profesorii ordinari suntu obligati a compune si a dá la tipariu manuale corespundietórie dein respectivele loru specialitati. Manualele voru fi aprobate mai antaniu de ordinariatu.

§ 9. Directiunile respective suntu obligate cu finea semestrului II ori si alta data, candu se va pofti, a dá ordinariatului informatiuni esacte si conscientióse despre portarea morale si oficiosa a profesoriloru respectivi.

(Va urmá).

Siematismu basericescu.

Natiunea nóstra simte fórte tare lips'a de informatiuni exacte despre starea cleruriloru sale. Unulu din midiulócele cele mai eficaci pentru scopulu acesta este siematismulu séu cathalogulu, cum amu dice statisticu alu unui cleru; de aceea ar' fi prea de doritu, cá macaru la cate 4—5 ani odata se se publice pentru fia-care diecese si archidiecese siematismulu clerului respectivu, inavutitu cu tóte informatiunile statistice necessarie.

Dilele aceste ne venì dela mana binevoitória Siematismulu veneratului cleru alu archidiecesei metropolitane greco-catholice a Alb'a-Iuliei si Fagarasiului pre anulu 1876. Blasiu, cu tipariulu seminariului archidiecesanu 8-vo, pagine 356.

Pre catu scimu noi, in Blasiu mai esisera inainte de restaurarea metropoliei, dóue siematisme, unulu si celu da antaiu pe anulu 1835 si alu doilea séu déca voimu se ne esprimemu asia, a dóu'a editiune rectificata pe an. 1842. Amendóue acele siematisme suntu redactate in limb'a latina, care pana in acele tempuri era si limb'a diplomatica a tierei. Din periodulu nou alu metropoliei cunóscemu inca numai siematismulu publicatu pe anulu 1871, dupa care urmă acest'a pe 1876.

Celu care nu-si-va pregeta de a compara, fia si numai datele statistice din aceste patru siematisme, va face unu studiu in adeveru instructivu. Cate prefaceri in acestu periodu de ani patrudieci! Déra inca déca le vomu compara cu fragmente publicate de dd. Cipariu si I. M. Moldovanu de inainte cu 100 si 140 de ani, scóse nu din siematisme, care nu era, ci din actele unoru sinóde conservate cá prin minune! Si noi inca totu pessimisti?

Déra se ne intórcemu la siematismulu ce ne stà de inainte. Prin infientiarea celoru dóue episcopii sufragane, diecesea Fagarasiului transformata in archidiecese fù redusa dela marele numeru de 1360 parochii si 602 filie numai la 722 parochii si 435 filie; déra chiaru si aceste cifre represent a unu numeru prea respectabile pentru ori-ce archidiecese din lumea christiana, a carei missiune pre catu de grea, pe atatu de sublime, este a inaintá fericirea temporale si eterna a populatiunei din care este compusa.

Din siematismulu acesta se póte cunósce bine organismulu intregu eclesiasticu si scolasticu alu archidiecesei, in a carei frunte sta astadi Esc. S'a preasantitulu Domnu Archiepiscopu si Metropolitu Dr. Ioanu Vancea, alesu in 11 Augustu 1868, installatu in 11 Aprile 1869.

Vener. capitulu e compusu din 10 canonici, cari suntu totu-odata asessori consistoriali, au si alte diverse oficia, specificate fia-care la loculu loru. Santulu scaunu metropolitanu sub presiedenti'a archiepiscopului-metropolitu are cu totii 30 assessori consistoriali, ca-ci adeca protopopii actuali si onor. inca se numera intre assessori.

Districte protopopesci suntu 39. Numerulu sufleteloru gr. catholice, din archidiecese 370,132. Prunci scolari 36,527.

Preuti suntu 712, éra parochii vacante in a. 1876 era 91. Theologii cari au terminatu studiele, déra inca nu s'au chirotonitu, numai 25. Theologi in seminariu la cursu de patru ani 62; theologi esterni 19. Alumni in scól'a pedagogica (preparandia) 23.

Professori de s. theologia 7. Professori gimnasiali 15. La scól'a normala de baiati in Blasiu 1 directoru, 3 professori; la cea de fetitie 1 directoru, una professore, 2 professori. La cea din Orlatu 4 (cu catechetulu). La cea din Reginu si Vaida recea totu cate 4. La cea din Ohab'a 3.

Afara de siematismele dela Blasiu, noi mai cunóscemu inca numai urmatóriele, din care póte cineva trage informatiuni despre starea catoruva diecese romanesci, firesce numai pentru trecutu.

Universalis Schematismus ecclesiasticus et literarius Graeci non uniti Ritus Incl. Regni Hungariae et M. Principatus Transilvaniae. Pro Annis 1833/4 Budae 8-vo mare, pag. 202. Ce vi se pare inse, ca „Dioecesis transilvaniensis“ (Archidiecesea de astadi), care singura face catu patru diecese din Ungari'a, e representata numai cu dóue pagine din 202!

Schematismus der griechisch-orientalischen Bukovinaer Dioecese für das Jahr 1849. Czernovitz.

Schematismus venerabilis cleri dioecesis Lugosiensis Gr. c. pro anno a Christo nato 1858 Lugosini. 8-vo micu pag. 63.

Acelasiu in editiune rectificata pe a. 1868.

Ce nu ar' plati pentru theologu, statisticu, istoricu, economu nationale, cate unu siematismu „bogatu“, redactatu dupa unu methodu practicu, din tóte diecesele romanesci si din cele amestecate si inca asia, cá la fia-care parochia se fia adnotata si limb'a séu limbile materne ale poporaniloru, cumu este la cele din Blasiu, precum si numerulu scóleloru, classeloru, scolariloru. Se speramu, ca multu in doi ani just'a nóstra dorintia se va implini.

Romani'a.

Bucuresci, 11 Ianuariu (30 Dec.). Eu cunoscu pe acestu poporu alu capitalei de ani patrudieci, adeca in a dóu'a generatiune. L'am vediutu agitatu de valurile politice in éra'a din 1837/8, candu consulului russescu br. Rückman se incercase a vîri in constitutiunea de atunci a tierei cu ajutoriulu baioneteloru unu §-u, prin care tiér'a era se devina gubernementu russescu. L'am vedutu in Decembre 1842 la alegerea lui Georgiu Bibescu, candu nóptea intrég'a nimeni n'a inchisu ochii. Am assistatu la revolutiunea nesangeróśa din 9/21 Iuniu 1848; am vediutu miile de ómeni alergundu inaintea lui Suleiman-pasi'a, si totu asia mai tardiu in castrele lui Omeru-pasi'a, cu manile góle, fora a considera intru nimicu catastrof'a ce era se urmedie in minutulu celu mai de aprópe. Am insocitu pe cei exilati si espatriati cu glót'a la Brasiovu, Sibiiu, Cernautiu, Vien'a, Drezda, Parisu; am statu luni intregi cu ei si am partecipatu la suferintiele loru pentru patria si natiune. Am fostu martoru la supremu'a crisa provocata prin delaturarea vointiei europene si alegerea de unu singuru domnu pentru ambele principate in an. 1859. In fine catastrof'a si tóte evenimentele din 1866 ne suntu la toti in memoria próspeta, ca-ci ele au fostu decisive asupra vietiei nóstre politice si nationale. Déra tóte acele furtune si valuri politice din trecutu nu se potu asemena cu cele pornite acuma, dela 15/27 Decembre incóce. Celu, care cunósce pe acestu poporu numai din timpuri normali si din pros'a vietiei cotidiane, nu 'si póte crede ochiloru sei de ceea ce vede astadi. „Tóte „ni s'au disu, ca suntemu: daci, slavi, goti, ames„tecatura de sclavi ai Romei, numai turci, numai „otomani nu ne-a insultatu nimeni pana acumu“. Turcii maimutiescu pe maghiari, ei cutédia se ne schimbe numele, cá cu atatu mai usioru se ne póta rapi totu, tiéra, limba, religiune, mai pe urma se introduca cu Alcoranulu loru si poligami'a. Se ne rapésca nevestele si fetele spre a le ingropa in haremurile loru. Constitutiune otomana? Auditi batjocura. „Alcoranu si constitutiune!“ Pentru-cá se auditi manifestatiuni de aceste patriotice, nu aveti se mergeti in cluburi, in care se aduna ómenii cei mai de frunte ai tierei, ci descindeti la poporu; mergeti in piatiele si localurile, in care se afla asia numit'a plebe, classea numita aici a mitocaniloru (suburbani). Apropiati-ve déca poteti pe necunoscute, (incognito) de gruppele junimei, pentru cá se cunósceti, de ce spiritu e dominata, si atunci -mi veti da dreptate, déca ve voiu spune, ca asia inversiunatu nu am vediutu nici-odata pe poporulu acesta, si ca repausatulu Ioanu Eliadu, care -si cunoscea perfectu natiunea sa, avuse mare dreptate dicundu, ca romanulu e in stare se sufere multu, déra se nu cutedie a-i deseca patienti'a si a-lu impinge la estremu.

Abstractiune facundu pe unu momentu de insult'a turcésca, aici nu dà nimeni unu baraboiu pe constitutiunea lui Midhat-pasi'a. Las' ca noi ne cunóscemu prea de aprópe cu turcii cei mari si scimu din mosi de stramosi ce le platesce parol'a data, le cunóscemu si dogmele religióse si maximele de statu, déra chiaru in Europ'a, cate constitutiuni nu s'au datu popóraloru de voia de nevoia si apoi éra s'au cassatu! Franci'a dela 1790 pana la 1848 avuse nóue (9) constitutiuni, dintre care cateva s'au innecatu in balti de sange, altele au cadiutu de ghilotina si unele s'au exilatu la St. Helen'a ori la Caienn'a. Era la DV. in Austri'a? Frumós'a constitutiune din Aprile 1848 fù inpuscata de Windisgraetz impregiurulu Vienei. Cea din Decembre 1849 o innecara la 1851 in Dunare deodata cu republic'a Franciei, care se innecă in Sen'a. Constitutiunea ungurésca o dusera cazacii dela Siri'a (Vilàgos) in desagii loru cá jocaria la copii in tierile dela Wolg'a. Diplom'a vóstra din Octobre 1860 o mancara vîrcolacii cá pe lun'a plina. Patent'a din 26 Februariu 1861 o taiara cu sabii'a in dóue la Königgrätz, precum dicu turcii, ca taiase Mohamed lun'a. Se facù dualismulu vostru. Va mai dura si acela catu ciór'a 'n paru? Midhat-pasi'a cumulă ce e dreptu, cele mai multe drepturi fundamentali culese din cele mai bune constitutiuni europene; este inse forte justa intrebarea, déca crede eli insusi in possibilitatea de a le realisa fora crunte versari de sange.

Cu aceste voieam se ve aratu, ca romanii nu se voru lasa cu viéti'a odata, cá se mai fia batjocoriti decatra turci, cu atatu mai pucinu se voru supune vointiei loru in nici o privintia mai multu.

Ati observatu in „Monitoru“, ca in arsenalulu nostru dela Tergoviste s'au sistatu lucrarile, si ca acela se prefacù in depositoriu de munitiuni; déra cu atatu mai multu se lucra in arsenalulu din Bucuresci, unde suntu aduse si concentrate acuma si companiile de laboratori ocupati mai inainte la

Tergoviste. Vedeti déra, ca se intempla tocma contrariulu de ceea ce propagasera diariale inemice. Nu ne tragemu la munti; ne vomu apara pe lini'a Dunarei si pe campi'a capitalei intre riurile Damboviti'a, Sabaru si Argesiu, séu unde va voí Marte si Bellon'a. Unu lucru érasi se nu perdemu din vedere. Acea linia strategica lunga si anevoia de aparatu a Dunarei, astadata pentru armat'a romanésca este multu scurtata, nu cá mai de multu. Dela Negotinu in susu turcii nu potu trece Dunarea in Olteni'a, pana nu ar' ocupa mai antaiu Serbi'a, ceea ce credu, ca nu se va intempla decatu morindu toti serbii. In Moldov'a turcii trecundu, preste pucinu ar' da facia cu russii, cari stau la Prutu. Asia teatrulu versariloru de sange intre turci si romani remane marginitu, celu pucinu la inceputu in Munteni'a din-cóce de Oltu séu — in Bulgari'a.

Protestulu Romaniei in contra art. 1, 7 si 8 ai constitutiunei turcesci, cari incalca autonomi'a cá dreptu de statu alu Romaniei dupa tractatulu de Parisu, s'a discutatu in consiliulu ministriloru turcesci, care dupa „Polit. Cor.“ a si decisu a tramitte Romaniei interpretarea officiale a aceloru articlii asia, incatu se se delature orce scrupuli despre relatiunea de dreptu de statu a Romaniei facia cu Turci'a, si Pórt'a spera, ca cu acésta satisfactiune se póte considera acestu casu intrevenitu cá si delaturatu. Intr'aceea junimea universitaria romana, s'a si resolvatu a cere dela ministeriulu de resbelu alu Romaniei instructori in manuarea armeloru, pentru casulu, candu protestulu natiunei romane ar' trebuí se fia sustienutu cu arm'a. Acésta atitudine luata cu tóta resolutiunea pentru patria si natiune, face onóre bravei junime din Romani'a. —

A cui se fia Dunarea? „N. Wiener Tagblatt“, care se titulédia pe sine cu mare parada „democratisch“, in nr. din 6 Ianuariu luandu in discussiune conflictulu celu nou alu Romaniei cu Turci'a, dupa-ce defaima si pe acésta, apoi se apuca de Romani'a si o declara nedémna de libertate si independentia, cá pe una, in alu carei territoriu si ómenii cei mai innocenti suntu omoriti pe strate *). De ací inainte imputa amaru barbatiloru de statu ai Austriei, pentru-ca dupa-ce ocupasera tierile romanesci in 1854 cu corpuri de armata, le-au desiertatu érasi, ca-ci atunci nu trebuiea se ésa cu nici unu pretiu din principate, mai alesu, ca in fine Europ'a s'ar' fi dedatu cu acea subjugare si nu ar' fi mai facutu vreunu casu mare dintr'ensa. Dunarea si gurile ei dupa „Tagblatt“ suntu si trebue se fia in veci proprietate a Austro-Ungariei impreuna cu tierile romanesci, si asia consiliulu celu bunu, care i se dedese pe atunci, si nu-lu ascultase, acuma e timpulu cá se-lu adópte; ca-ci nu se mai póte suferí, cá tierile romanesci se mai remana in starea de barbaria in care se afla astadi.

Relevaramu acésta dorintia ferbinte a numitului diariu mare cu atatu mai vertosu, ca elu in Austri'a este celu mai cititu, si ca are fruntea de a se poreclí pe sine organu alu libertatiei democratice.

In adeveru, nu este nici o tiéra si nici o natiune, pe totu territoriulu Europei, care se fia incongiurata de atati petitori si de inemici seculari, cumu este Romani'a si natiunea romanésca, éra rapacitatea loru este asia de escessiva, in catu ar' avea intru nimicu se rosiésca Dunarea cu sange dela sute de mii, numai cá se póta luá Romani'a.

Noutati diverse.

(Adunare de comitatu). Domnulu prefectu comitatensu (föispan) Juliu de Szentiványi a conchiamatu pe 20 Ianuariu a. c. 10 óre a. m. membrii administratiunei provisórie a comitatului la o adunare extraordinaria, in cas'a magistratului.

Obiectele de pertractare voru fi urmatóriele:

1. Constituirea comissiunei remontarei de cai in sensulu § 6 art. de lege 20 din 183.
2. Fixarea cercuriloru sanitarie, dupa art. de lege 14 din 1876.
3. Fixarea bugetului cetatii Brasiovului pe an. curgatoriu.
4. Revisiunea statutului despre administrarea paduriloru apartienetórie cetatii Brasiovu.
5. Alegerea unui membru pentru comitetulu administrativu.
6. Statutu de organisarea scólei agricole din Feldiór'a.
7. Reportulu directorelui scólei agr. din Feldiór'a pe an. 1875/6.
8. Recladirea mórei cetatii din Satu-lungu, care dearsese.
9. Conclusulu cetatii Brasiovu pentru ajutorarea scólei din Timisiulu inferiore cu 150 florini pe anu.
10. Conclusulu cet. Brasiovu pentru restaurarea Apaductului.
11. Publicatiunea diplomei de medicu a d. Fridericu Boltres din Brasiovu.
12. Statutulu despre pensionarea officialiloru dela officiulu de amanete (Versatzamt).
13. Ordinatiuni mai inalte sosite, cari ceru resolvire urgenta si alte cause comitatense, communali si private, precum si propuneri eventuali. —

(Protestu publicu.) Din cele comunicate in numerii 96 si 97 ai fóiei nóstre, publiculu cetitoriu s'a potutu pre deplinu informá despre atentatulu, ce s'a comissu din partea auctoritatiloru statului asupra scólei confessionale romane din Rodn'a vechia, inse cu tóte aceste nu va fi de prisosu a inregistrá pentru posteritate si protestulu publicu, ce numit'a comunitatele romana l'a datu facia de acelu actu de volnicia si violintia, care protestu suna asiá: „Subscriss'a comunitate romana din fostulu alu II regimentu de granitia romanu din Transilvani'a in urm'a unei ordinatiuni ministeriali fu astadi rapita de scol'a sa confessionale, pre care inca la anulu 1873 a edificat'o din banii sei si pe pamentulu seu. Bancele si recuisitele de scóla fura aruncate pe strata, scolarii, invetiatorii si preotii, cari redicara protestu contra acestui actu de violintia, fura scosi afara din scóla cu ajutoriulu gendarmiloru si scól'a fu inchisa, pentru cá mai tardiu se se deschida cá scóla comunale séu scóla de maghiarisare. Si acést'a s'a intemplatu astadi in seclulu 19 in poterea legii, éra nu in seclulu alu 12-lea, candu arbitriulu era la potere, ceea ce probéza, ca intre atunci si acum nu esiste nice o deosebire. Caus'a acestui actu de fortia este o falsa denunciatiune la guvernu din partea unoru organe publice, cari nutrescu cea mai mare antipathia facia de fostii granitiari romani, si cari ar voí se rapésca pe acestia de tóta averea garantata de Maiestatea sa Domnitoriulu si supremulu nostru comandante. Comun'a nóstra se afla acum fora scóla si fora scutu legalu, copiii si parintii loru privescu cu dorere la bancele si recuisitele, ce jacu aruncate pre strata. Pentru aceea noi fosti granitiari si fideli supusi, cari atatu cá granitiari, catu si cá soldati ni-amu implinitu totu-deun'a sant'a nóstra detorintia, si cari amu sacrificatu pentru erariu mai multu de 7000 jugere de pamentu cu scopu de a cultivá industri'a montana, noi intru adeveru n'am meritatu, cá din sacrulu localu alu scólei nóstre se fimu alungati cu potere armata. Appellamu deci contra acestui faptu la Maiestatea sa Domnitoriulu si la guvernulu reg. m. si ceremu scutu si dreptate! — Comunitatea Rodna in Transilvania, in 24 Decembre 1876.

(Fabricarea de zacharu in Romani'a) a luatu aventu prin redicarea a 2 fabrice, una la Chitila lunga Bucuresci, alta la Sascut'a. Societatea dela Sascut'a, oferi Domnitoriului Carolu primulu zacharu brutu, produsu in acea fabrica. Maresialulu curtiei Th. C. Vacarescu, din ordinulu Domnitoriului, a adresatu administratorelui delegatu alu acelei societati una scrisóre cu datu 18 Dec. 1876 in care multiumesce pentru omagiulu facutu cu primulu zacharu romanu din fabric'a nationale romana din Sascuta, productu alu unei ramure de industria atatu de importante creata in tiéra, si le trasmitte urarile pentru celu mai bunu succesu, care se incunune silintiele primei societati. Reuniuniloru si societatiloru, déca se voru immulti intre romani, le va succede, fara periculu de daune mari, a reesi cu cele mai bune successe in tóte ramurele industriali si de arte. Numai inainte pe acésta cale!

(Fabrica de charthia.) Spre a se poté mai lesne instala o fabrica de totu soiulu de charthia, cu motoru hidraulicu séu cu aburu, dupa cele mai perfecte sisteme, care pe di se produca celu mai pucinu 4000 chilograme de charthia, si pe 1 Marte 1879 fabric'a se si produca, minist. de interne alu Romaniei va tiené in 15 Fauru 1877 licitatiune cu oferte pentru concessionarea furniturei charthiei pentru tóte auctoritatile din tiéra pe terminu de 10 ani, dér' concessionariulu va fi datoriu a redica in Romani'a una astfeliu de Fabrica. Conditiunile pentru predarea charthiei pe 10 ani inlesnescu acésta intreprindere, ele se potu vedé in „Monitoriu“ Nr. 289 din 29 Dec. 1876. Unei Societati intrunite de romani va fi usioru a aduce in viatia si asemene fabrica; numai se nu lase romanii, cá spiritulu de associare intre ei se nu 'si imbrace hain'a celei mai avide activitati.

(Serata.) In 6/18 Ianuariu a. c. societatea de lectura a studentiloru romani din Brasiovu va arangea pentru serbarea onomasei Ill. Sale Ioanne Popasu, episcopulu Caransebesiului, una serata in sal'a gimnasiului romanu, inceputulu la 6 óre sér'a. Programa contiene: Discursu de deschidere; Oda la I Popasu de I Lapedatu; Auditi colo, choru barbatescu de G. Dima; Michnea si bab'a, balada de D. Bolintinénu; rogatiune din opera: O nópte in Granada, choru mestecatu de C. Kreutzer; potpourri de Wiest: dóue pentru violina si scene din dram'a: Brigandii de Schiller tradusa de I. Negruzzi, jocate de mai multi studenti. Simtiulu de recunoscientia, nutritu catra benefactoriu in junele pepturi prin astfeliu de serbare, dovedesce, ca conducatorii loru suntu petrunsi de nobleti'a acestui simtiementu.

---

*) Ce calumnia infama! —

Nr. 101—1877.

Publicatiune.

Listele conscriptiunei militariloru pentru junii brasioveni din cele trei classi de etate ale aniloru 1857, 1856 si 1855 conchiamati la inrolarea principale din a. 1877 pe 24, 26 si 27 Febr. 1877 suntu espuse in cancelari'a conscriptiunei militariloru, aflatória in fundulu curtii politiei **dela 15 pana la 24 Ianuariu 1877** fia-carui spre vedere.

Ceea ce se aduce la cunoscinti'a publica cu acea observare, ca la cercetarea acestoru liste de conscriptiune sub decursulu tempului defiptu ei este fia-cui concesu:

a) Se faca in amintit'a cancelaria aratare prin graiu despre vre o lasare afora, ori despre vr'o inscriere necuvenita, séu
b) se aduca inainte totu acolo prin graiu contradiceri temeinice asupra reclamatiunei vre-unui obligatu la inrolare.

Brasiovu, 10 Ianuariu 1877.

Magistratulu cetatii.

Cursurile

la bursa in 15 Ianuariu 1877 stá asia:

Galbini imperatesci	—	—	5 fl. $96^{1}/_{2}$ cr	v.	a.
Napoleoni	—	—	10 „ $05^{1}/_{2}$	„	„
Augsburg	—	—	175 „ 60	„	„
Londonu	—	—	125 „ 90	„	„
Imprumutulu nationalu		—	68 „ 10	„	„
Obligatiile metalice vechi de 5%			61 „ 70	„	„
Obligatiunile rurale ungare			73 „ 50	„	„
„ „ temesiane			71 „ 75	„	„
„ „ transilvane			71 „ 60	„	„
„ „ croato-slav.			— „ —	„	„
Actiunile bancei	—	—	820 „ —	„	„
„ creditului	—	—	141 „ 40	„	„

Redactoru respundietoriu si Editoru

IACOBU MURESIANU.

Editiunea: Cu tipariulu lui

IOANE GÖTT si fiiu HENRICU.